

Plukovník František Kryštof:

Skupina těžkého dělostřelectva v útočném boji.

III. část: **Plán palby.**

Večer před útokem dostane velitel skupiny „B“ (PD. 302) od dělostřelecké zpravodajské služby „Přehled zjištěných baterií“ (viz str. 99) a od velitele 6. polní děl. brigády „Plán palby pro útok 23/2.“

Plán palby velitele divisního dělostřelectva zde neuvádím v celém rozsahu, nýbrž pro stručnost vypouštím všechna nařízení, týkající se výhradně palby přímé podpory a skupiny „A“.

Velitelství 6. polní děl. brigády.

SV. dne 22/2, 18 hod.

Příloha k čj.

Plán palby pro útok 23/2. (Výtah.)

1. Zastřelování:

Skupiny PP.: . . .

Skupiny VČ.: od 7 hod. 15 min. do 7 hod. 30 min. podle vzájemné dohody provedou co možná nenápadné zastřílení do HS. a na jiné nutně potřebné body minimálním počtem děl a střeliva;

od 7 hod. 30 min. do 8 hod. zastřílení a kontrola palby na skutečné cíle.

2. Dělostřelecká příprava:

Přímá podpora: . . .

Skupina „A“: . . .

Skupina „B“: provede nejdříve všeobecnou neutralisaci známých baterií;

potom soustředí palbu neutralizační hlavně na baterie, které by nejvíce mohly ohrozit vyrazení 13. p. brigády.

3. Za útoku:

Přímá podpora: . . .

Skupina „A“: . . .

Skupina „B“: Za útoku na 1., 3. a 4. postupný cíl činnost proti bateriím převážně v prospěch 13. p. brigády; za útoku na 2. postupný cíl v prospěch obou ostatních brigád. Daleké palby hlavně pro rušení činnosti pozorovatelů a ztěžování příchodu posil.

Při nepřátelském ústupu zesílí se co nejvíce daleké palby, aby byl nepříteli znemožněn ústup zejména ve směru na Jihlavu a přes Žďár na sever.

4. Předvídaná soustředění:

Název soustředění	Severní skupina P. P.	Střední skupina P. P.	Jižní skupina P. P.	Skupina „A“	Skupina „B“	Celkem oddílů
Radňovice	2	1	—	1	—	4
Veseličko	2	1	—	1	—	4
Mělkovice	2	—	—	1	—	3
Slavkovice	1	3	—	1	—	4
Kota 619	1	3	—	2	1	7
Vejdoch	1	3	1	2	2	9
Hliny	—	2	1	1	1	5
Zálomy	—	1	1	1	—	3
Kota 585	—	1	1	1	—	3

Náčrtek soustředění viz v příloze (suponováno). Pokud se oddíly zúčastní soustředění mimo pásmo své hlavní působnosti, mohou si ponechat 1 baterii pro současnou činnost v svém hlavním pásmu působnosti. Oddíly skupiny B mohou si ponechat 1 baterii k plnění svého hlavního úkolu i když soustředění leží v jejich hlavním pásmu působnosti.

Trvání každého soustředění 3 minuty.

Rychlost palby pro lehké dělostřelectvo 4 rány za 1 min.

Rychlost palby pro hrubé dělostřelectvo 2 rány za 1 min.

Rychlost palby pro těžké dělostřelectvo 1 ránu za 1 min.

5. Spotřeba střeliva:

Na zastřílení, děl. přípravu a na 1. post. cíl $\frac{3}{8}$ přiděl. střeliva;

na 2. a 3. post. cíl $\frac{2}{8}$ přiděl. střeliva;

na zastávku na 3. cíli a na útok na 4. cíl $\frac{2}{8}$ přiděl. střeliva;

na udržení konečného cíle $\frac{1}{8}$ přiděl. střeliva.

Dostane podle rozdělovníku:

Velitel 6. polní děl. brig. brig. gen.

Na základě tohoto plánu a na základě seznamu zjištěných baterií vypracuje velitel skupiny vlastní plán palby.

a) Zastřílení:

Velitel skupiny „B“ se domluví s velitelem skupiny „A“ o zastřílení, aby se skupiny navzájem nerušily.

Ačkoli skupina provedla úplnou přípravu, přece jen je výhodné, že velitel divisního dělostřelectva povolil určitou dobu k zastřílení a ke kontrole palby, protože jest jen velmi málo cílů zná-

Velitelství 6. polní děl. brigády — DZS.

(K straně 97.)

Přehled nepřátelských baterií, zjištěných 21. a 22. února do večera.

Označení cíle	Umístění*)	Ráže a druh děl	Datum zjištění a počet děl	Palebná činnost	Pramen zpráv	Stupeň přesnosti	Poznámka
501	311335 (jz. od Lhotky)	78 cm kanony	21./II. 2	palba zabra- ňovací na křižovatku u žel. stan. Nové Město	oddíl 256, letec, restituce snímků	B ₀	
502	311313 (jz. cíp Koutného lesa)	? 10 cm	21./II. 1	zastřelování na Kalvarien- berg	letec	B ₅₀	
503	301832 (vých. od Jámy)	hrubé houf- nice	21./II. - 2 22./II. - 4	zastřílení vysokými rozprasky	letec, zvuko- měrná rota	B ₅₀	
504	301502 (východní okraj Obyčova)	kanony	21./II. 2	palba rušivá do prostoru Svratka	letec	B	
505	410605 (vých. od Slavkovic)	lehká děla	22./II. ?	palba zabra- ňovací na západní okraj Křidla	pozorovací rota, III./6., I./106.	B ₂₅	
506	202127 (záp. od Vatína)	?	21./II. 4 22./II. 4	palba na letoun	letec, zvuko- měrná rota, restituce snímků	B ₀	
507	302935 (1 km jv. od Vejdochu)	?	22./II. ?	zastřelování do údolí poto- ka Bobrůvky	pozorovací rota	B ₂₅	
508	203645 (háj. na západ od Vejdochu)	?	21./II. ? 22./II. ?	žádná	letec, restituce snímků	B ₂₅	
509	300303 (již. od Sazomína)	?	21./II. ? 22./II. ?	žádná	letec, restituce snímků	B ₀	

*) Skutečné souřadnice jsou zde nahrazeny souřadnicemi spec. mapy podle systému Kirej-
Netik, aby čtenáři vystačili se spec. mapou.

s takovou přesností, aby bylo možno na ně zahájit střelbu bez zastřílení. Zastřílení může také vzbudit reakci nepřátelského dělostřelectva a přispět tak k odhalení nových baterií ještě před vyražením útoku. Velitel divisního dělostřelectva pamatoval však na to, aby zastřílením neprozradil nepříteli zahájení našeho útoku, a proto dal prováděti organickým div. dělostřelectvem ze záměnných pal. postavení podobné zastřílení v stejnou hodinu již dne 22/2.

Zastřílení na hlavní body bude hledět skupina provést co nejrychleji, aby vystřílené relace v dálce, ve směru a v časování (event. i vystřílené úpravy palebného vějíře), mohly oddíly použít již při kontrole palby k opravě vypočtených prvků střelby.

Pro rychlé soustřeďování palby na nahodilé cíle bude mít každý oddíl 2—3 hlavní body, a protože některý HB (na př. Vejdec) může být HB pro všechny tři oddíly, musí velitel skupiny vzhledem k těmto okolnostem buď sám upravit zastřílení, aby si oddíly nepřekážely, anebo vyzvat oddíly, aby se dohodly, což je v našem případě možné, neboť velitel skupiny pozval velitele oddílů k společné schůzce v 19 hod. na SV. divise.

Zároveň se zastřílením do HS. bylo by možno provést také zastřílení na pomocné cíle, aby si tímto způsobem baterie zlepšily prvky, připravené ke kontrole palby. Zastřílení na pomocné cíle není nezbytné, ale za to musíme se zastřílet na různá místa na komunikacích, abychom mohli úspěšně provádět daleké palby.

Úspory střeliva a menší nápadnosti zastřílení se dosáhne tím, že se oddíly, jsou-li jejich baterie blízko sebe, zaměřeny na základě téhož základního směru a navzájem v oddílu srovnány co do počáteční rychlosti, budou zastřelovatí jednou baterií a třebas i jednou četou nebo jedním dělem pro celý oddíl (viz DR. 2, článek škpt. Pinkase).

Zastřílení a kontrola na skutečné cíle.

Zastřelovat resp. provádět kontrolu v této době budeme jenom na cíle, které lze brát v úvahu pro palbu proti bateriím, neboť pro daleké palby postačí nám zastřílení provedené již předtím. Zrovna tak jako pro daleké palby zastřílíme nejen kanonový oddíl, ale také houfnicové oddíly, tak zase palbu proti bateriím dáme připravit nejen houfnicovými oddíly, nýbrž i oddílem kanonovým.

Přímé zastřílení na baterie se nedá provést proto, že skupina cílů nevidí a že by k zastřílení musila použít jiných pozorovacích prostředků, což by vyžadovalo mnoho času i střeliva.

Velitel skupiny se tedy rozhodne pro kontrolu, při čemž využije všech prostředků, aby se kontroly mohly provést co nejrychleji a bateriím zbylo dosti času na zajištění střelby na srovnávací cíle, a dosti času, aby baterie mohly použít zhodnocených kontrol k opravě prvků střelby a odevzdati si vystřílené prvky.

Ke kontrole přiběháme především letouny, a nestačí-li, svěříme kontrolu též balonu a pozorovací rotě. Ta může úspěšně kontrolovat palbu na cíle, které sama předtím zjistila. Zvukoměrné rotě ke kontrole střelby použít zde nemůžeme, protože její činnost musí směřovat především k zjišťování dalších baterií, jichž dosud mnoho neznáme.

Stačí-li nám prostředky, můžeme provést kontrolu na všechny cíle. Především budeme však provádět kontrolu na cíle, které nejsou zjištěny s takovou přesností, aby se na ně mohlo střílet bez zastřílení. U některých cílů můžeme si střeleckou přípravu zlepšit zastřílením na pomocné cíle, jejichž relativní polohu ke skutečným cílům známe třeba z letecké fotografie.

Při organizaci kontroly, zvláště před útokem na nepřítele v obranném postavení, musí velitel pamatovat na to, že některé postavení, hlášené den před útokem jako postavení obsazené, může být do rána opuštěno a naopak zase, že v některém postavení, které bylo hlášeno jako prázdné nebo podezřelé, může být ještě před započetím kontrol zjištěna baterie a že i na jiných místech mohou být zjištěny baterie do této doby.

Podrobíme-li v našem případě seznam nepřátelských baterií náležitěmu rozboru, dosáhneme těchto výsledků:

Cíl 501: Je dosti blízko fronty. Počet děl (2) a úkol, který tato baterie plnila (palba zabraňovací), nasvědčují, že je to velmi pravděpodobně stěhovavá četa. I když zůstane toto postavení obsazeno, můžeme tuto baterii účinně neutralisovat i bez kontroly, protože známe její souřadnice úplně přesně (Bo).

Závěr: Prvky připravit. Kontrolu pomocí letce nebo balonu zahájit jen na hlášení, že je tato baterie obsazena.

Cíl 502: Postavení je přiměřeně vzdáleno od přední linie. Baterie prováděla zastřílení jedním dělem na Kalvarienberg. Mohlo by to tedy být zastřílení na hlavní bod jedním dělem pro celou baterii. Zdá se, že je to hlavní postavení. Baterie je určena málo přesně, a to letcem.

Závěr: Kontrola nutná, a to pomocí letce.

Cíl 503: Hrubá baterie, která již po dva dny ze stejného postavení provádí zastřílení čtyřmi děly. Také podle vzdálenosti od fronty lze říci téměř s jistotou, že je to baterie v hlavním postavení. Zjištěna je málo přesně letcem a zvukoměrnou rotou.

Závěr: Provede se kontrola pomocí letce.

Cíl 504: Je sice dosti blízko fronty, ale ne zase tak, aby to nemohlo být postavení hlavní. Počet děl (2) a činnost (palba rušivá) nasvědčuje spíše tomu, že je to stěhovavá četa. I kdyby zůstala tato baterie v postavení, nemůže škodit útoku 13. p. brigády, může však později účinkovat proti sev. křídlu 12. p. brigády. Určena je zcela nepřesně letcem.

Závěr: S technického hlediska je kontrola nutná; s taktického hlediska není provedení kontroly naléhavé. Kontrolu dáme provést letcem, stačí-li na to prostředky a čas, společně s ostatními kontrolami. Jinak se provede kontrola v průběhu boje na výzvu letce nebo balonu, až se zjistí, že postavení je skutečně obsazeno.

Cíl 505: O této baterii víme, že je lehká a že střílela zabraňovací palbu. Počet děl není znám. Palebné postavení je asi $\frac{1}{2}$ km za frontou. Podle toho a podle úkolu, který baterie prováděla, dá se plným právem soudit, že je to stěhovavá nebo předsunutá četa nebo baterie, která zítra bude na jiném

místě. Dostřel není veliký a baterie je určena tak přesně (B_{25}), že bychom mohli, i kdyby baterie před útokem postavení nezměnila, zahájit na ni účinnou palbu i bez zastřílení, nebo přenosem s pomocného cíle.

Z á v ě r: Prvky připravit. Kontroly netřeba.

Cíl 506: Baterie protiletadlová, která již po dva dny je v činnosti v stejném palebném postavení. Je to baterie velmi nepříjemná, protože může rušit činnost pozorovacího letectva. Určena je úplně přesně, ale je zase značně vzdálena, takže kontrola je žádoucí.

Z á v ě r: Kontrolu provede letec, stačí-li prostředky, jinak použijeme balonu. Nebude-li moci balon baterii postřehnout, sejde s kontroly.

Cíl 507: Tato baterie je sice poněkud blízko fronty (2 km), ale úkol, který plnila (zastřelování mezi vlastní a nepřátelskou linií), prozrazuje, že je to baterie určená ke střelbě přehradné. Poněvadž však není znám počet děl, mohlo by to také být dělo, které provedlo zastřílení z předsunutého postavení pro hlavní palebné postavení své baterie. Baterie je zjištěna s přesností 25 m. V nezbytí bychom mohli na ni střílet i bez zastřílení nebo bez kontroly, ale protože je to postavení, které by bylo velmi nebezpečné, kdyby bylo obsazeno, učiníme jiné rozhodnutí.

Z á v ě r: Kontrolu provede pozorovací rota, nezjistí-li se se vši určitostí do 7 hod. 30 min., že postavení je opuštěno.

Cíl 508 a 509: jsou podezřelá místa, kde by se mohly objevit baterie. Zjištěny jsou s takovou přesností, že by se, kdyby to bylo nutno, daly postřelovati i bez zastřílení, nebo bez kontroly. Postavení jsou však dosti vzdálená a z ohledu na šetření střelivem byla by kontrola žádoucí alespoň na cíl 508.

Z á v ě r: Prvky připravit. Kontrola na 508 pomocí letce a na 509 pomocí balonu společně s ostatními kontrolami, zjistí-li se do té doby, že v oněch postaveních jsou opravdu baterie.

Celkový výsledek:

Nutné kontroly: 3, s letcem 2—3, s balonem ev. 1, s poz. rotou 1.

Podmíněné kontroly: 5, s letcem 2—3, s balonem 1—2, s poz. rotou 1.

Bez kontroly: 1 palebné postavení.

Takovýmto asi způsobem by měl velitel skupiny připravovat činnost proti bateriím, neboť naše armáda nemůže plýtvat tak střelivem, aby bylo možno bez náležitého odůvodnění střílet šmahem na všechny cíle hlášené ze včerejšího dne.

Kontroly samy o sobě vyžadují již dosti střeliva, jehož účinek je obyčejně ztracen, není-li kontrola velmi důkladně připravena na řádně určený cíl. Z tohoto důvodu i pro překvapení je dobře, provede-li se kontrola co nejúsporněji, a to co možná jednou baterií pro celý oddíl a při tom u těžkého dělostřelectva třebas jen jednou až dvěma řadami.

Posouzení známých cílů ještě nestačí na to, aby velitel skupiny mohl řádně organisovat palebnou činnost své skupiny. V našich případech musí velitel skupiny vzít v úvahu také baterie, které

se mohou objeviti na frontě ještě před zahájením akce. V pojednání „O přípravě útoku“ bylo již uvedeno, že velitel skupiny odhadl celkový počet baterií před frontou vlastní divise na 6 oddílů, t. j. 18 baterií. Připočteme-li k tomu ještě baterii proti létadlům, která do datečně byla zjištěna, vzroste nám počet baterií na 19.

Velitele skupiny, které byla svěřena činnost proti bateriím, bude v našem případě nejdříve zajímat, kolik asi baterií může projevíti palbou svou přítomnost ještě před zahájením dělostřelecké přípravy a v kterou asi dobu.

Velitel skupiny bude usuzovat asi takto: Má-li nepřítel 6 oddílů, může z toho mít v obraně až 3 oddíly ve všeobecné činnosti. Je nasnadě, že nepřítel, nemá-li nedostatek střeliva, bude se snažit, aby co nejvíce poškodil útočné dělostřelectvo co možná přímo před tím, než útočník zahájí hromadnou plabu na opevněnou posici. Postavení lehkého dělostřelectva bude nepřítel hledět co nejdéle utajit a proto k palbě proti bateriím použije dělostřelectva všeobecné činnosti zakrátko potom, jakmile útočné dělostřelectvo dá svou palbou najevo, že se chystá útok.

Počáteční zastřelování v našem případě se neprovádí tak intenzivně, aby samo o sobě vzbudilo u nepřitele dojem přímého nebezpečí a vzbudilo nějakou akci jeho dělostřelectva. Ta teprve nastane až po zahájení kontrol a po zahájení přímého zastřelení na skutečné cíle, a to buď nejdříve ve formě palby proti bateriím anebo hned ve formě palby proti přípravám. Jistě však to bude trvat nejméně 10—15 minut, než velitel nepřátelské vyšší jednotky, kde všechno je za obrany centralisováno, řádně zhodnotí situaci a dá provést dělostřeleckou palbu ve větším rozměru.

Všeobecně možno říci, že se v našem případě projeví palba nepřátelského dělostřelectva tak pozdě, že na baterie zjištěné během zastřelení nebude již možno provést kontrolu před zahájením dělostřelecké přípravy a že to snad nebude možno ani za dělostřelecké přípravy, která je velmi krátká a která pohltí většinu našich sil na postřelování cílů již předem známých.

Z toho, co jsme uvedli, vysvitá:

že nebude v našem případě třeba, aby velitel skupiny již za kontroly a dělostřelecké přípravy oděložil značnější část svého dělostřelectva pro postřelování nahodilých baterií, t. j. baterií zjištěných teprve v poslední chvíli před útokem.

b) Činnost skupiny za dělostřelecké přípravy.

Na počátku dělostřelecké přípravy má skupina provést všeobecnou neutralisaci nepřátelského dělostřelectva. To znamená, že musí rozdělit své palebné prostředky tak, aby mohla v dané době neutralisovati co největší počet nepřátelských baterií co možná najednou. Je-li málo cílů a hodně dělostřelectva proti bateriím, je dobře, provede-li se současně alespoň na některé baterie soustředění palby. Je-li dosti cílů a poměrně málo dělostřelectva proti bateriím, provede se všeobecná neutralisace tak, aby každá nepřátelská baterie byla postřelována alespoň jednou baterií. Předpis D-VIII-1, část III, článek 216 uvádí, že v naléhavém pří-

padě stačí všeobecně jedna četa k neutralisaci jedné nepřátelské baterie, avšak taková střelba je z ohledu na velení velmi obtížná a z ohledu na malou kadenci, zvláště u těžkého dělostřelectva, málo vydatná. Obvykle je lépe, vypustíme-li při všeobecné neutralisaci nějakou méně důležitou baterii a provedeme-li zato intensivněji neutralisaci ostatních nebezpečnějších baterií.

Ačkoli všeobecná neutralisace vyžaduje, abychom pokryli palbou najednou co největší počet cílů, přes to se stane, že budeme muset, je-li cílů příliš mnoho a dovolí-li to čas, provést všeobecnou neutralisaci nadvakrát.

V našem případě mámo pro palbu k dispozici celkem 8 baterií, kterými můžeme najednou provést neutralisaci 8 nepřátelských baterií.

Jakmile všeobecná neutralisace bude ukončena, vrhne se dělostřelectvo skupiny soustředěnou palbou na nejnebezpečnější nepřátelské baterie. Abchom mohli tato soustředění provést postupně, musíme vyhradit pro tuto palbu většinu času, který máme k dispozici pro dělostřeleckou přípravu.

Velitel skupiny může naříditi předem, na které nepřátelské baterie má se soustředění provést, ale není to zrovna nejvhodnější způsob, dá-li se čekat, že některý ze známých nebezpečných cílů může do té doby zmizet (viz náš případ) anebo že se před zahájením jednotlivých soustředění objeví na frontě jiné, rovněž velmi nebezpečné cíle.

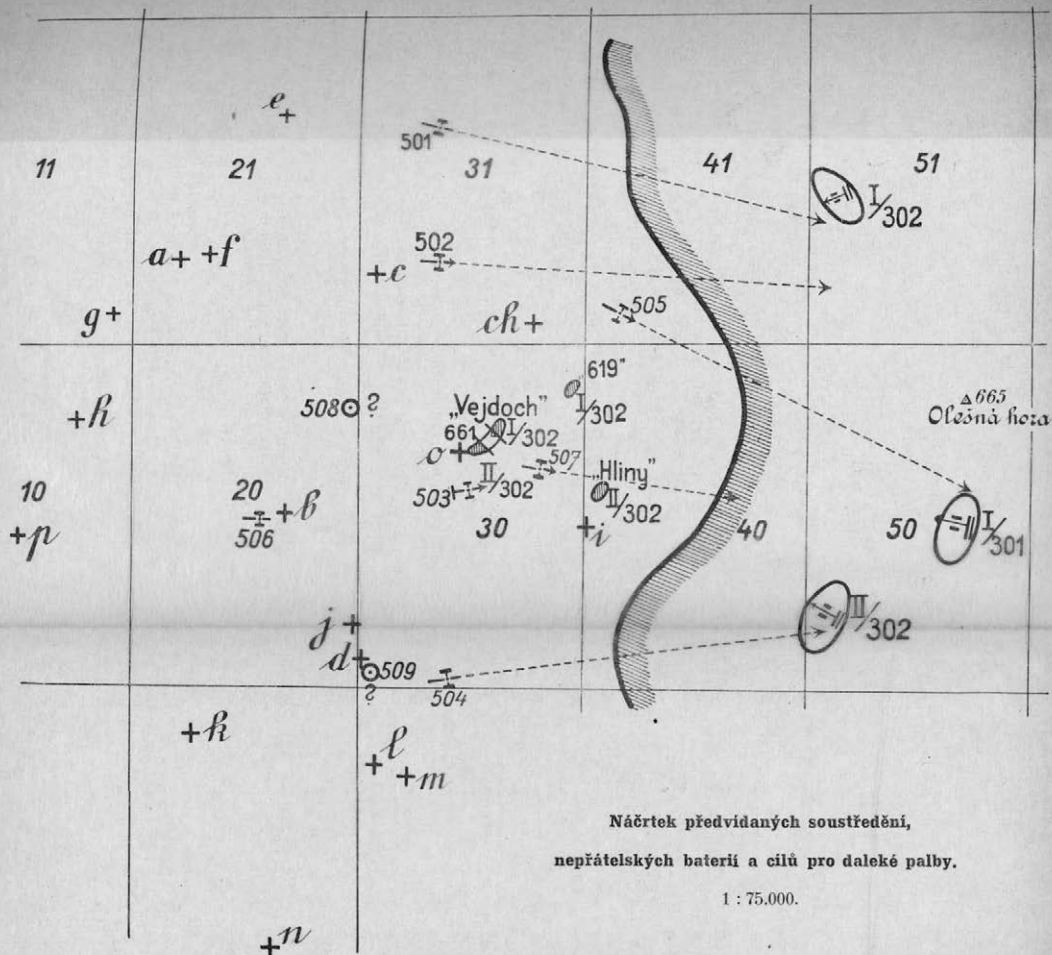
V našem případě učiní velitel dobře, ponechá-li i za dělostřelecké přípravy alespoň houfnicovým oddílům, které mají přesně oddělená pásma hlavní působnosti, určitou volnost. Zato však musí přesněji vymezit činnost oddílu karonového, jehož pásmo hlavní působnosti koliduje s pásmem hlavní působnosti oddílů houfnicových a jehož činnost za dělostřelecké přípravy bude také převážně činností proti bateriím.

c) Činnost skupiny v průběhu útoku.

Velitel skupiny může činnost svých oddílů proti bateriím podrobněji upravit předem nejen pro dělostřeleckou přípravu, nýbrž i pro období, které hned po dělostřelecké přípravě následuje, t. j. pro tu dobu, které pěchota asi potřebuje, aby se dostala z výchozí útočné základny k předním odporům nepřátelského postavení. Upravit podrobně palbu proti bateriím a daleké palby ještě více dopředu se nedoporučuje, není-li nám předem známo umístění většiny cílů. (V našem případě na př. neznáme ani polovinu nepřátelských baterií.)

Dále bude velitel skupiny manévrovat palbou svých oddílů podle situace, přes to však musí dát oddílům určité směrnice, aby velitelé oddílů sami mohli řídit palbu shodně s úmysly velitele divisiního dělostřelectva v takovém případě, kdyby spojení mezi oddíly a skupinou selhalo.

Pro daleké palby určí velitel skupiny zvláště důležité cíle, na které si mají oddíly předem připravit prvky.

K článku plk. Františka Kryštofa: Skupina těžkého dělostřelectva v útočném boji.

d) Předvídaná soustředění

V plánu palby rozpracuje velitel skupiny také soustředění předvídaná velitelem divisního dělostřelectva, pokud se týkají oddílů skupiny „B“.

e) Spotřeba střeliva.

Spotřeba střeliva se uvede podrobněji také v plánu skupiny, aby velitelé oddílů sami mohli řídit zásobování svých jednotek střelivem a aby věděli, kolik střeliva mohou spotřebovat na každou fázi boje, budou-li nuceni řídit palbu bez velitele skupiny.

f) Zvláštní instrukce.

Jako doplněk k plánu palby vydá velitel skupiny ještě „Instrukci pro spolupráci s mimořádnými pozorovacími prostředky“. Tato instrukce je potvrzením ústní domluvy, která byla zvečera 22/2 uskutečněna s SV. divise a které se zúčastnili oba velitelé skupin VČ., velitelé jejich oddílů a zástupci pozorovacích prostředků.

Pro úplnost podávám zde ukázkou těchto rozkazů:

a) Plán palby velitele skupiny „B“.

b) Instrukce velitele skupiny pro spolupráci s mimořádnými pozorovacími prostředky.

Velitelství děl. pluku 302.

Čj.

SV., 22/2, 22 hod.

Plán palby pro útok 23/2.

Potvrzení ústní domluvy.

1. Zastřelování:

a) Od 7. hod. 15 min. do 7. hod. 30 min. provedou oddíly podle vzájemné dohody zastřelení na hlavní body co možná jednou baterií, podle okolností i jednou četou neb i jedním dělem pro oddíl.

b) Současně se provede zastřelení na místa důležitá pro daleké palby podle přiložené instrukce.

c) Od 7. hod. 30 min. do 8. hod. kontrola palby na baterie podle přiložené instrukce.

2. Dělostřelecká příprava:

a) Od 8. hod. do 8. hod. 10 min. provede každý houfnicový oddíl v svém hlavním pásmu působnosti co možná najednou všeobecnou neutralisaci všech baterií, na které si vystřelil prvky, a dále takových baterií, jejichž existence je prokázána a jejichž umístění je známo s dostatečnou přesností.

1./301. zneutralisuje baterii 506.

b) Od 8. hod. do 8. hod. 20 min. každý houfnicový oddíl v svém hlavním pásmu působnosti postupnou a co možná soustředěnou palbou zneutralisuje baterie, nebezpečné pro vyražení útoku hlavně 13. p. brigády.

1./301. ruší činnost pozorovatelů na hřebenu 619 a na hřebenu Vejdoch a při tom je připraven k palbě na nahodilé cíle podle přiložené instrukce.

3. Činnost za útoku.

a) Po ukončení dělostřelecké přípravy pokračují oddíly po 10 minut v stejné činnosti jako v posledním období děl. přípravy.

b) Další palba na rozkaz skupiny.

V naléhavých případech, anebo kdyby bylo přerušeno spojení s velitelem skupiny, budou oddíly v dalším průběhu boje provádět své hlavní i vedlejší úkoly v svých pásmech hlavní působnosti podle těchto směrnic:

Za útoku na 1. postupný cíl: činnost hlavně v prospěch 13. p. brigády a částečně v prospěch 11. p. brigády; později též v prospěch severního křídla 12. p. brigády.

Za útoku na 2. postupný cíl: činnost proti bateriím, hlavně v prospěch 11. a 12. p. brigády; udržování neutralisace baterií proti 13. p. brigádě, která má po tuto dobu zastávku na 1. postupném cíli. Ke krytí přemísťujícího se dělostřelectva 13. p. brigády provede se ochranná palba hlavně jako palba na pozorovatelný na Vejdochu.

Za útoku na ostatní postupné cíle: palba proti bateriím, hlavně v prospěch 13. p. brigády a ochrana boků útoku palbou na nahodilé cíle, které by mohly boky útoku ohrozit.

Při nepřátelském ústupu se zesílí co nejvíce palba na komunikace, hlavně ve směru na Jihlavu a ve směru přes Žďár na sever.

4. Seznam důležitých míst pro daleké palby:

Viz přiložený náčrtek (příloha C).

Na tato místa připraví si prvky I./301. oddíl a od každého houfnicového oddílu 1 baterie, jestliže označené cíle leží v hlavním pásmu působnosti příslušného oddílu a jestliže to dostřel dovolí.

5. Předvídaná soustředění.

Viz přiložený náčrtek (příloha C). Trvání palby 3 minuty, rychlost palby 1 rána za minutu. Soustředění se zúčastní od každého houfnicového oddílu 2 baterie a od kanonového oddílu nejméně 1 baterie.

6. Povolená spotřeba střeliva.

Pro zastřílení a děl. příp. pro houfnici 20 ran, pro kanon 20 ran,

Pro útok na 1. postup. cíl pro houfnici 50 ran, pro kanon 30 ran.

Pro útok na 2. a 3. post. cíl pro houfnici 44 ran, pro kanon 34 ran.

Na zastávku na 3. post. cíli a

pro útok na 4. postup. cíl pro houfnici 44 ran, pro kanon 34 ran.

Pro udržení konečného cíle pro houfnici 22 ran, pro kanon 17 ran.

180 ran

135 ran.

Vel. děl. pluku 302.

plk.

Dostane:

velitel 6. pol. děl. brigády jako hlášení,

velitel děl. pluku 106 na vědomí,

velitel oddílu I./302., II./302., III./302. jako rozkaz.

Dělostřelecký pluk 302.

Instrukce pro spolupráci skupiny „B“ s mimořádnými pozorovacími prostředky.

(Potvrzení ústní domluvy. Příloha k plánu palby.)

1. Průzkum.

Od svítání provedou 2 letouny, a to letoun „La“ a letoun „Lb“ průzkum v prospěch obou skupin VČ., a to v tomto pásmu: od silnice Lhotka-Vysoké-Žďár na jih až po silnici Ostrov-Kotlas; do hloubky až po silnici Žďár-N. Veselí-Březy-Kotlas (vše v to). Tyto letouny společně s ostatními pozorovacími prostředky budou se snažit, aby pro skupinu „B“ zjistily hlavně:

a) jsou-li obsazena tato pal. postavení:

cíl 507 a 505 (pozorovací rota a letec);

cíl 504 a 508 (letci);

cíl 506 a 509 (balon a zvukoměrná rota);

b) nejsou-li opuštěna tato palebná postavení:

cíl 502 a 503 (letci),

cíl 501 (balon a letci).

2. Zastřílení.

Od 7 hod. 15 min. do 7 hod. 30 min. se zastřeluje oddíl I./301. pomocí balonu na cíle „a“ a „b“;

I./302. pomocí letce „La“ na cíl „c“;

II./302. pomocí letce „Lb“ na cíl „d“.

3. Kontroly.

Provedou se jednou baterií pro celý oddíl.

V 7 hod. 30 min. I./301. na cíl 506 pomocí balonu. Nepostřehne-li balon cíl zavčas, sejde s kontroly.

I./302. na cíl 502 pomocí letce „La“.

II./302. na cíl 503 pomocí letce „Lb“.

Na cíl 507 pomocí poz. roty, nezjistí-li se zavčas, že toto postavení je opuštěno.

V 7 hod. 35 min.—I./302. na cíl 501 pomocí letce „La“, bude-li obsazení pal. postavení zavčas prokázáno.

V 7 hod. 40 min.—I./302. na cíl 508 pomocí letce „La“, bude-li obsazení pal. postavení zavčas prokázáno.

II./302. na cíl 504 pomocí letce „Lb“, bude-li obsazení pal. postavení zavčas prokázáno.

Na cíl 509 pomocí balonu, bude-li obsazení pal. postavení zavčas prokázáno.

4. Střežení.

a) Letectvo:

Po ukončení kontrol až do 8 hod. 30 min. střeží letoun „La“ pro skupinu „A“ a letoun „Lb“ pro skupinu „B“ bojiště v celém dříve uvedeném pásmu.

Od 8 hod. 30 min. do 10 hod. 30 min. střeží bojiště pro obě skupiny VČ. letoun „Lc“.

Od 10 hod. 30 min. střídají se všechny 3 děl. letouny v střežení podle zvláštního rozkazu velitele div. dělostřelectva. Hranice střežení do hloubky se posune podle postupu útoku, třeba-li, až do čáry Sázava-Matějov-Bohdalov.

Letouny hlásí cíle a řídí na ně palbu v tomto pořadí naléhavosti:

- nové baterie;
- známé baterie v činnosti;
- větší skladiště střeliva;
- soustředění větších záloh a jejich přesuny;
- kolony směřující hlavně na frontu;
- větší zásobovací střediska.

Letoun „Lb“ čísluje při průzkumu a prvním střežení nově zjištěné baterie od 301—310.

b) Balon:

až do 8 hod. 30 min. střeží bojiště obdobně jako letouny, při čemž je prostřednictvím skupinové ústředny přímo spojen s oddílem I./301. pro palbu na nově zjištěné baterie. Od 8 hod. 30 min. provádí střežení hlavně v prospěch dalekých paleb na cíle nahodilé, zvláště na ty, které by mohly ohrozit boky útoku.

c) pozorovací rota a zvukoměrná rota:

hlásí veškeré nově zjištěné baterie i dřívější baterie, které jsou v činnosti, přímo velitelství skupiny „B“. Pozorovací rota musí být připravena kontrolovat palbu na baterie, které sama zjistila.

5. Spojení.

Anténa skupiny „B“ severně od Olešné:

I./302. u rozcestí silnice a polní cesty 300 m sv. od Kalvarienbergu;

II./302. na jižním svahu „Kopeč“;

I./301. 300 m jv. od trig. 665 Olešná Hora.

Volací značky	Terče	Délka vlny
skupina Kr	159	
I./302. Xa	135	360/380
II./302. Hl	174	
I./301. Ma	246	

letouny, La, Lb, Lc.

Selže-li spojení radiotelegrafní, udržují letouny spojení shazovacím zpráv a raketami.

Úchylky se značí manévrem letounu a vypálením příslušného počtu bílých šrapnelových raket, a to:

1 raketa pro 100 m dálkové úchylky;

1 raketa pro 50 m stranové úchylky.

Krycí řada: černá šrapnelová raketa.

6. Technické údaje.

Přibližná doba letu střely, 15 cm houfnice:

do 4 km.... do 8 km.... do 10 km....

15 cm kanon:

do 5 km.... do 10 km.... do 20 km...,

Přibližná výška vrcholu dráhy, 15 cm houfnice:

do 4 km.... do 8 km.... do 10 km....

15 cm kanon:

do 10 km.... do 15 km.... do 20 km....

1 příloha.

Příloha C: náčrtek předvídaných soustředění, nepřátelských baterií a cílů pro daleké palby, s přehledem nepřát. baterií (viz tabulku v textu str. 99).

Velitel děl. pluku 302. plk.....

Dostane:

velitelství: 6. pol. děl. brigády jako hlášení; děl. pluku 106. na vědomí; I/302., II/302., I/301., poz. letky 1, bal. roty, poz. roty, zvukoměrné roty jako rozkaz.

Štábní kapitán Jan Massmann:

Výcvik poddůstojníků patračů.

Dnešní naše předpisy jsou nám vydatnou oporou ve všech odvětvích speciálního výcviku poddůstojníků u lehkého dělostřelctva. Máme velmi podrobné Cvičební řády, podle kterých cvičíme obsluhu, miřiče a dělovody, máme předpis o jízdě vozmo a koňmo, o ošetřování koní, o udržování dělostřeleckého materiálu atd., takže jistě nemůže být nikoho, kdo by nevěděl, čemu naučit miřiče, dělovoda, jízdního dělostřelce nebo spřežního poddůstojníka a jak je cvičiti. Za to však marně budeme hledat v předpisech stati pojednávající o výcviku patračů. Dočteme se sice v různých předpisech o úkolech pátracích hlídek a o způsobu jich užití, takže známe-li úkoly a tím účel, jehož má býti dosaženo, můžeme si sami utvořit jakýsi program, podle kterého pak budeme při výcviku postupovati. Sestavení tohoto programu je však jednak zdlouhavé, jednak lze při tom v plné míře aplikovat známou větu: „Kolik řešitelů, tolik řešení.“

Každý takový program bude vždy závislý na tom, jakou důležitost přisuzuje dotčený velitel výcviku poddůstojníků patračů, jaký význam přiřítá v souhrnu vycvičené baterie úkolům, jichž splnění může připadnout poddůstojníkům patračům. Aplikujeme-li na tuto zásadu úkoly, které podle předpisu mohou připadnout pátracím hlídkám jako celku, shledáme, že těch úkolů je jednak mnoho, jednak že jsou to často úkoly velmi důležité, neboť ve většině případů jde o to přípravou prací, které by jinak musil konat teprve velitel baterie sám nebo jiné jeho orgány, získati čas a zlepšit podmínky pro činnost baterie. Z toho vyplývá, že výcviku poddůstojníků patračů musíme věnovat značnou pozornost a že jej nesmíme nikterak zanedbávati, natož přezíráti nebo podceňovati. Tím méně pak smíme se spokojiti dosud často praktikovaným zvykem, že jako poddůstojníky patrače zařadíme absolventy poddůstojnické školy, kteří školu absolvovali s méně dobrým prospěchem, necháme